

14. Грузини.

Грузински князове основали въ VIII. в. голѣмъ манастиръ въ Св. Гора, извѣстенъ подъ името *Иверъ*. Той се прочуулъ много прѣзъ срѣднитѣ вѣкове съ чудотворната си икона *Иверска Божа Матерь*. Въ той манастиръ стояли постоянно грузински монаси, които получавали парични помощи отъ грузинските владѣтели. Въ XII. в. били заселени нѣколко грузински семейства въ Халкидика, въ с. *Иерисо*, отдѣтъ манастиръ получавалъ прислуга.¹⁾ Прѣзъ врѣме на турското владичество грѣцки монаси успѣли да влѣзатъ въ грузинския манастиръ, а слѣдъ паданьето на грузинското царство грѣците го завзели окончателно и изпѣдили останалите грузински монаси. Но слѣднитѣ вѣздигнали малъкъ скитъ близу до своята народна стара светина и тамъ сега обитаватъ около 50 души. Въ Иерисо нѣма никакви дири отъ старите прѣселенци.

15. Руси.

Въ Атонския Полуостровъ има значително число руски монаси. Още прѣзъ срѣднитѣ вѣкове русите имали манастира *Св. Богородица Ксилурга*. Въ XII. в. руски монаси завзели манастира *Св. Пантеймонъ*, който се нарекълъ отъ тогава *Русикъ*. Прѣзъ врѣме на турското владичество русите изгубили и двата манастира. Въ Св. Богородица се настанили бѣлгарски монаси, а въ Русикъ грѣци и бѣлгари съ малки останки отъ руси. Отъ начало на XIX. в. руското монашество почнало наполовина да се увеличава въ Русикъ и добило прѣднина въ началото на втората му половина. Отъ тогава управлението на той манастиръ минава въ руски рѣци и той прави бѣрзи успѣхи. Днесъ Русикъ е най-многолоденъ и най-богатъ въ Св. Гора. Въ сѫщото врѣме руски монаси населили множество келии по всичкото продължение на полуострова, и двѣ отъ тѣхъ обѣрнали на скитове (полузависими манастири), именно *Св. Илия*, нареченъ още *Илински Скитъ*, или *Сарай* и *Св. Андрей*, нареченъ *Андреевски Скитъ*. Сега половината отъ монашеското население на Атонъ е руско. Напослѣдъкъ грѣцкото монашество е взело най-енергични мѣрки да упази своите манастири отъ опасните сѣверни гости; затуй се води лута борба между руските и грѣцки калугери, която често добива и политически характеръ. При всичко това въ недалечно бѫдеще Атонскиятъ Полуостровъ ще се поруси, понеже грѣцките монаси постоянно намаляватъ, а руските се увеличаватъ.

¹⁾ Путеводитель по Св. Аѳонской горѣ, Москва, 1891 г. стр. 113.